1178

பாலர் செய்யுள்

மலர் 2—A.

[II, III-வது வகுப்புகளுக்கு]

9 MAR 1932
MADRAS

V. S. வெங்கடராமன் கம்பெனி,
பப்ளிஷர்ஸ், கும்பகோணம்.

1931.

தது.] [விலை அணா 1.

TB
031,1 (2,3)
N31.
149789

செய்யுள் பாட திட்டம்.

[2, 3-வது வகுப்புகளுக்கு.]

1. கொன்றை வேந்தன்:—

இதில் சிலவற்றை 2-வது வகுப்பிலும், மீதியை 3-வது வகுப்பிலும் கற்பிக்கலாம். ஒவ்வொரு நீதி வாக்கியத்தையும் கதைகள் மூலமாக விளக்கிப் போதித்தல் வேண்டும்

2. குழந்தைப் பாட்டுகள், நாட்டுப் பாட்டுகள், தனிப் பாடல்கள்:-

வகைக்கு மாதம் ஒன்று, இரண்டாக இவைகளைப் போ[illegible]க்கவும். இவைகளின் பொதுக் கருத்தை விளக்கினால் போ[illegible] பதவுரை அவசியமில்லை

3. விவசாயப் பழமொழிகள், சுகாதாரப் பழமொழிகள்:—

வகைக்கு மாதம் ஒன்றாக அனுபவ முறையில் விளக்கிக் கற்பிப்பதுடன், இவைகள் அனைத்தையும் மாணாக்கர்கள் மனப்பாடம் செய்தல் வேண்டும்.

4. கடவுள் துதிப் பாக்கள்:—

இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு பாட்டாக இவைகளைப் பிள்ளைகள் மனப்பாடம் செய்யலாம். மேலும், பிரதி காலையிலும் இத் துதிகளைப் பாடிப் பாடசாலை வேலையை ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

பாலர் செய்யுள்

மலர் 2-A.

(II, III-வகுப்புகளுக்கு.

MAR 1932

V. S. வெங்கடராமன் கம்பெனி,

பப்ளிஷர்ஸ், கும்பகோணம்.

திவு செய்தது] **1931.** [விலை அணா 1.

149789

பொருள் அடக்கம்.

		பக்கம்
1.	கொன்றைவேந்தன் (பதவுரை, கருத்துரையுடன்)	5
2.	குழந்தைப் பாட்டுகள்	15
3.	நாட்டுப் பாட்டுகள்	16
4.	விவசாயப் பழமொழிகள்	17
5.	சுகாதாரப் பழமொழிகள்	18
6.	கடவுள் துதிப் பாக்கள்	19
7.	தனிப் பாடல்கள்	22

ஸ்ரீராமாநுஜம் பிரஸ், தென்காசி.

முகவுரை.

TB 03'1 (2-3) N2;6

நமது ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் செய்யுள் பாடத்தில் உலக நீதி, ஆத்தி சூடி, கொன்றை வேந்தன், வெற்றி வேற்கை முதலிய நீதி நூல்கள் மட்டுமே சாதாரணமாகக் கற்பிக்கப்படுகின்றன. உயர்ந்த நீதிகளை இளம் பிள்ளைகளின் மனதில் பதியவைக்க வேண்டியது அவசியமெனினும், அவைகளில் அடங்கிய கருத்துகள் முழுவதும் அவர்களுக்குப் புரியக்கூடியன அல்ல. மேலும், ஒரே வகையான நீதிவாக்கியங்கள்மட்டும் அவர்களுக்கு இனிக்கிறதில்லை. ஆதலால், பாலர்களது விளையாட்டுத் தன்மைக்கும், மன உல்லாசத்திற்கும் பொருந்துமாறு பலவிதச் சுவை பொருந்திய இதர இனிய பாட்டுகளும் நவீன பாட திட்டத்தில் அத்தியாவசியமாகின்றன. அதுபற்றி இப் ''பாலர் செய்யுள் மலர்'' களில் அவர்கள் விரும்பி கற்கத்தக்க குழந்தைப் பாட்டுகள், நாட்டுப் பாட்டுகள், சுலபமான கடவுள் துதிப்பாக்கள், நானுவித இதர செய்யுள்கள், விவசாயப் பழமொழிகள், சுகாதார விதிகள், கதை அபிநயப் பாட்டுகள் முதலியனவும் சேர்த்துத் தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சொல் வகை, பொருள் வகைகளில் இளைஞர்களுக்கு எளிதாகவுள்ள செய்யுட்களே ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்டுள. மேலும் அவர்கள் இலகுவாக வாசிக்கக்கூடிய விதம், இப்பாட்டுகள் சொற்பிரிவுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

நமது நாட்டில் பண்டைக்காலந் தொட்டு கற்பிக்கப்படும் விவேக சிந்தாமணி, தண்டலையார் சதகம், குமரேச சதகம், அல்லி அரசாணி மாலை, தேசிங்கு ராஜன் பாட்டு, சித்தர் பாடல், தனிப்பாடல் திரட்டு முதலிய பழைய நூல்களிலிருந்தும் பொறுக்கி எடுத்த செய்யுட்களும், நூதன முறையிலுள்ள பாரதியார் கீதங்களில் தேசீய சம்பந்தமில்லாத சிலவும் இம்மலர்களில் சேர்க்கப்பட்டுள.

இம் மலர்களிலுள்ள சொற்சுவை, பொருட்சுவை பொருந்திய பர்க்களை பால்யத்திலேயே மனப்பாடம் செய்வதால் இவைகள் பசுமரத்தாணி போல் சிறுவர் உள்ளத்தில் பதிந்து, பிற்காலத்தில் பல விதங்களிலும் பயன்படுமென்பது எமது கருத்து. மேலும், இவைகளைச் சிறு வயதிலேயே கற்பதால் பாலர்களுக்குத் தமிழ்க் கல்வியில் அபிருசியும், தாய்மொழியில் அபிமானமும் வளருமென் பது ஒரு முக்கிய நோக்கமாகும். கடவுள் பக்தி, நல்லொழுக்கம், பொது அறிவு இவைகளை இச் செய்யுட் தொகுதி உண்டாக்க வல்லது. மாணவர்கள் மட்டுமன்றி தமிழ் மக்கள் அனைவரும் இப் பாடல்களின் அழகுகளை உணர்ந்து இன்புறுதல் கூடும்.

கல்வி அதிகாரிகளும், ஆசிரியர்களும், ஏனையோரும் மாணாக் கர்களுக்குப் பாடப் புஸ்தகங்களாக இம் மலர்களை ஏற்படுத்தி ஆதரிக்க வேண்டுகின்றனம்.

V. S. வெங்கடராமன் கம்பெனி,

கும்பகோணம்.

ஔவையார் அருளிய

கொன்றை வேந்தன்.

கொன்றை வேந்தன் செல்வ னடியிணை
என்று மேத்தித் தொழுவோ மியாமே.

(பொழிப்புரை.) கொன்றைப்பூ மாலையைச்சூடிய சிவபெருமானுக்கு முதல் குமாரராகிய விநாயகக்கடவுளின் பாதங்கள் இரண்டையும் எப்பொழுதும் துதித்து வணங்குவோம்.

1. அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்.

பதவுரை:— அன்னையும்–தாயும், பிதாவும்–தகப்பனும், முன்–முன்னே, அறி–காணக்கூடிய, தெய்வம்–கடவுளாவார்.

கருத்துரை:— தாய் தந்தையரே நாம் நேரில் காணும் தெய்வங்கள்.

2. ஆலயந் தொழுவது சாலவு நன்று.

ப-ரை. ஆலயம்–கோவிலுக்குப் போய், தொழுவது–கடவுளை வணங்குவது, சாலவும்–மிகவும், நன்று–நல்லது.

கரு. தினந்தோறும் கோவிலுக்குப் போய்க் கடவுளை வணங்க வேண்டும்.

3. இல்லற மல்லது நல்லற மன்று.

ப-ரை. இல்லறம்–(வீட்டிலிருந்து செய்யும்) இல்லறமானது, நல்லறம்–(மேலான) அறமாகும்; அல்லது–இல்லறமல்லாத துறவறமானது, அன்று–எளிதில் செய்யக்கூடிய நல்லறமாகாது.

கரு. இல்லறமே மேலானது.

4. ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்.

ப-ரை. ஈயார்–(பிறருக்குக்) கொடாதவருடைய, தேட்டை–சம்பாத்தியத்தை, தீயார்–(கள்ளர் முதலிய) கெட்டவர்கள், கொள்வர்–அபகரிப்பர்.

கரு. நமது பொருளை ஏழைகளுக்குக் கொடுத்துதவ வேண்டும்.

5. உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க் கழகு.

ப-ரை. உண்டி-உணவு, சுருங்குதல்-(அளவில்) குறைதல், பெண்டிற்கு-பெண்களுக்கு, அழகு-அழகாகும்.

கரு. பெண்கள் மிதமாய் உண்பது நலம்.

6. ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்.

ப-ரை. ஊருடன்-ஊராருடன், பகைக்கின்-(ஒருவன்)விரோதங் கொண்டால், வேருடன்-தன் வம்சத்துடன், கெடும்-(அவன்) கெட்டுப் போவான்.

கரு. ஊராரை விரோதித்துக் கொள்ளாதே.

7. எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெனத் தகும்.

ப-ரை. எண்ணும்—கணித நூலும், எழுத்தும்—இலக்கண நூலும், கண்ணெனத் தகும்-(மனிதனுக்கு)இரண்டு கண்களென்று சொல்லப்படும்.

கரு. கணக்கும், இலக்கணமும் இரண்டு கண்களைப் போல் முக்கியமானவை.

8. ஏவா மக்கள் மூவா மருந்து.

ப-ரை. ஏவா-(பெற்றவர்கள் இதைச் செய்யென்று)கட்டளை இடுவதற்கு முன் குறிப்பறிந்துசெய்கிற, மக்கள்-பிள்ளைகள், மூவா மருந்து-(தாய் தந்தையருக்கு) தேவாமிர்தம் போன்றவர் ஆவர்.

கரு. தாய் தந்தையரது குறிப்பறிந்து அவர்கள் ஏவுவதற்கு முன் வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

9. ஐயம் புகினும் செய்வன செய்.

ப-ரை. ஐயம் புகினும்-பிச்சை எடுத்தாலும், செய்வன-செய்யத்தகுந்த காரியங்களை, செய்-(நீ விடாமல்) செய்.

கரு. நீ ஏழையாயிருந்தாலும் செய்தற்கான காரியங்களைச் செய்.

10. ஔவியம் பேசுதல் ஆக்கத்திற் கழிவு.

ப-ரை. ஔவியம்—பொறாமையான வார்த்தைகளை, பேசுதல்—ஒருவன் பேசுதல், ஆக்கத்திற்கு—(அவனுடைய) செல்வத்திற்கு, அழிவு—அழிவைத்தரும்.

கரு. ஒருவன் பொறாமைப்பட்டால் அவனது செல்வத்திற்கே அழிவு உண்டாகும்.

11. அஃகமுங் காசுஞ் சிக்கெனத் தேடு.

ப-ரை. அஃகமும்—தானியத்தையும், காசும்—திரவியத்தையும் சிக்கெனத் தேடு—நீ வீண் செலவு செய்யாமல் சம்பாதி.

கரு. தன தானியத்தை வீண் செலவு செய்யாது சம்பாதி.

12. கிட்டா தாயின் வெட்டென மற.

ப-ரை. கிட்டாதாயின்—(ஆசைப்பட்ட ஒருபொருள்)கிடைக்கா விட்டால், வெட்டென-சீக்கிரத்திலே, மற—(அப்பொருளை) மறந்துவிடு.

கரு. கிடைக்காத பொருளை நினைத்து வருத்தப்படக்கூடாது.

13. கீழோ ராயினுந் தாழவுரை.

ப-ரை. கீழோர் ஆயினும்—(கேட்பவர் உனக்குக்) கீழ்பட்டவராய்இருந்தாலும், தாழ—வணக்கமாக, உரை-(நீ அவருடன்)பேசு.

கரு. கீழோரிடத்திலும் தாழ்மையாகப் பேசு.

14. கேட்டி லுறுதி கூட்டு முடைமை.

ப-ரை. கேட்டில் -(கைப்பொருள்)இழந்தகாலத்தில், உறுதி—மனந்தளராமலிருப்பது, உடைமை—(இழந்த)செல்வத்தை, கூட்டும்—சேர்க்கும்.

கரு. பொருளை இழந்த காலத்திலும் தைரியத்தை விடாதே.

15. கைப் பொரு டன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி.

ப-ரை. கைப்பொருள் தன்னின்—கையிலிருக்கிற பொருளைப் பார்க்கிலும், மெய்ப்பொருள்—உண்மையான பொருள், கல்வி—கல்வியேயாம். கரு. கல்விச் செல்வமே மேலானது.

16. சான்றோ ரென்கை யீன்றோர்க் கழகு.

ப-ரை. சான்றோர் என்கை—(தன் மக்களைக் கல்வி அறிவால்) நிறைந்தோர் என்று (கற்றவர்) சொல்வது, ஈன்றோர்க்கு—தாய் தந்தையருக்கு, அழகு—அழகாகும்.

கரு. தம்மக்களை அறிவுடையர் எனப்பிறர் சொல்லக்கேட்பது பெற்றோர்களுக்கு மகிழ்ச்சி தரும்.

17. சீரைத்தேடி னேரைத் தேடு.

ப-ரை. சீரை—சௌக்கியத்தை, தேடின்—தேடுவாயாகில், ஏரை—உழுது பயிரிடும் தொழிலை, தேடு—நீ தேடிக்கொள்.

கரு. சுகமாக வாழ விரும்பினால் பயிர்த் தொழிலைச் செய்.

18. சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும்.

ப-ரை. சூதும்—சூதாடுதலும், வாதும்—குதர்க்கம் பேசுதலும், வேதனை—வருத்தத்தைச், செய்யும்—உண்டாக்கும்.

கரு. சூதாடுவதும், விதண்டாவாதம் பேசுவதும் கூடாது.

19. சேமம் புகினும் சாமத் துறங்கு.

ப-ரை. சேமம்—காவல் காக்கும் இடத்திலே, புகினும்—வேலை பார்த்தாலும், சாமத்து—நடுராத்திரியில், உறங்கு—நித்திரைசெய்.

கரு. காவல் வேலை பார்த்தாலும் நடுச்சாமத்தில் தூங்கு.

20. சோம்ப ரென்பவர் தேம்பித் திரிவர்.

ப-ரை. சோம்பர்—சோம்பல் உடையவர், என்பவர்—என்று சொல்லப்படுவோர், தேம்பி—(தரித்திரத்தினால்) வருந்தி, திரிவர்—(பிச்சையெடுத்து) அலைவார்.

கரு. சோம்பலுடையவர் வறுமையால் வருந்தி அலைவார்கள்.

21. தந்தை சொன் மிக்க மந்திர மில்லை.

ப-ரை. தந்தை—தகப்பனுருடைய, சொல்—சொல்லுக்கு, மிக்க—மேலான, மந்திரம் இல்லை—மந்திரம் ஒன்றுமில்லை.

கரு. பிதாவின் சொற்படி நட.

22. தாய் சொற் றுறந்தால் வாசக மில்லை.

ப-ரை. தாய் சொல்- தாயின் வார்த்தையை, துறந்தால்-விட்டு விட்டால், வாசகம்--உறுதிபயக்கும் வேறு சொல், இல்லை—இல்லை.

கரு. தாயின் சொற்படி செய்.

23. திரைகட லோடியுந் திரவியந் தேடு.

ப-ரை. திரைகடல்—அலைவீசுகின்ற கடலிலே, ஓடியும்—(கப்பலேறித் தூரதேசங்களிலே) போயாஞலும், திரவியம்—பொருளை, தேடு—சம்பாதி.

கரு. கடல்வழியாகத் தேசாந்தரம் சென்றும்பொருள் சம்பாதி.

24. தீராக் கோபம் போரா முடியும்.

ப-ரை. தீரா—நீங்காத, கோபம்—கோபமானது, போரா—(பின்) சண்டையாக, முடியும்—முடிந்து விடும்.

கரு. தணியாத கோபம் சண்டையாக முடியும்.

25. தேடா தழிக்கிற் பாடா முடியும்.

ப-ரை. தேடாது—சம்பாதியாமல், அழிக்கின்—(இருக்கிற பொருளைச்) செலவழித்தால், பாடாய் முடியும்—(அவனுக்குப் பின்) நஷ்டமுண்டாகும்.

கரு. சம்பாதியாமல் செலவழித்துக் கொண்டே இராதே.

26. தையு மாசியும் வையகத் துறங்கு.

ப-ரை. தையும்—தைமாதத்திலும், மாசியும்—மாசிமாதத்திலும், வை அகத்து—(பனிபுகாத) வைக்கோல் வீட்டிலே, உறங்கு—நித்திரை செய்.

கரு. தை மாசி மாதங்களாகிய பனிக்காலத்தில் வைக்கோல் வேய்ந்த கூரைவீட்டில் நித்திரை செய்.

27. தொழுதூண் சுவையி னுழுதூ ணினிது.

ப-ரை. தொழுது—(ஒருவரைச்) சேவித்து, ஊண்—உண்ணும் ஆகாரத்தின், சுவையின்-சுவையைப் பார்க்கிலும், உழுது-உழுது பயிர்செய்து, ஊண்-உண்ணும் உணவின் சுவை, இனிது—இன்பந் தருவதாகும்.

கரு. சேவகம் செய்து உண்பதை விட, உழுது உண்ணும் ஆகாரமே இன்பந்தரும்.

28. தோழனோடு மேழைமை பேசேல்.

ப-ரை. தோழனோடும்-உன் சிநேகிதனோடும், ஏழைமை-உனக்கு இருக்கிற சிறுமையை, பேசேல்-பேசாதே.

கரு. சிநேகிதனிடத்தும் உன் எளிமையைச் சொல்லாதே.

29. நல்லிணக்க மல்லது அல்லற் படுத்தும்.

ப-ரை. நல் இணக்கம் அல்லது-நல்ல சகவாசம் அல்லாதது, அல்லல்-துன்பத்தை, படுத்தும்-உண்டாக்கும்.

கரு. துஷ்ட சகவாசம் துன்பத்தை உண்டாக்கும்.

30. நாடெங்கும் வாழக் கேடொன்று மில்லை.

ப-ரை. நாடு எங்கும்-தேசமெங்கும், வாழ-செழித்திருக்குமாயின், கேடு ஒன்றும்—ஒரு கெடுதியும், இல்லை-இல்லை.

கரு. தேசமெங்கும் செழித்தால், யாவருக்கும் ஒரு குறைவுமில்லை.

31. நீரகம் பொருந்திய வூரகத் திரு.

ப-ரை. நீர்-நீர்வளமானது, அகம்-தனக்குள்ளே, பொருந்திய-அமைந்த, ஊரகத்து-ஊரினிடத்திலே, இரு-குடியிரு.

கரு. நீர் வளம் பொருந்திய ஊரிலே வாசஞ்செய்.

32. நுண்ணிய கருமமு மெண்ணித் துணி.

ப-ரை. நுண்ணிய-சிறிய, கருமமும்-தொழிலையும், எண்ணி-(நன்முக) ஆலோசித்து, துணி-(பின்பு அதைச்) செய்யத் துணி.

கரு. சிறிய காரியத்தையும் ஆலோசித்துச் செய்யத்துணி.

33. பண்ணிய பயிரிற் புண்ணியந் தெரியும்.

ப-ரை. பண்ணிய-(ஒருவன்)செய்த, பயிரின்-பயிர் விளைவினாலும் விளைவில்லாமையினாலும், புண்ணியம்- (அவனிடத்தில்) புண்ணியம் இருப்பதும் இல்லாததும், தெரியும்-அறியப்படும்.

கரு. ஒருவன் செய்த பயிரின் விளைவால் அவன் முன்பு செய்த புண்ணிய பாவத்தை அறியலாம்.

34. பாலோ டாயினுங் காலமறிந் துண்.

ப-ரை. பாலொடு ஆயினும்-பால்சேர்ந்த சாதத்தை உண்டாலும், காலம் அறிந்து- (உண்ணத்தகும் காலத்தை) அறிந்து, உண்-சாப்பிடு.

கரு. எதையும் காலமறிந்து உண்.

35. புலையுங் கொலையுங் களவுந் தவிர்.

ப-ரை. புலையும்-மாமிசம் உண்ணுதலையும், கொலையும்-உயிர் வதை செய்தலையும், களவும்-பிறர் பொருளைத் திருடுவதையும், தவிர்-(செய்யாது) ஒழித்துவிடு.

கரு. புலால் உண்ணுதலும், பிற உயிரைக் கொல்லுதலும், திருடுதலும் செய்யாதே.

36. பொல்லாங் கென்பவை எல்லாந் தவிர்.

ப-ரை. பொல்லாங்கு என்பவை-தீங்குகள் என்று சொல்லப்பட்டவை, எல்லாம்-எல்லாவற்றையும், தவிர்-(செய்யாது) விடு.

கரு. கெடுதலான காரியங்களைச் செய்யாதே.

37. போனக மென்பது தானுழந் துண்டல்.

ப-ரை. போனகம் என்பது—போசனம் என்று சொல்லப்படுவது, தான் உழந்து—தான் பிரயாசைப்பட்டுச் சம்பாதித்து, உண்டல்—உண்ணுதலாகும்.

கரு. ஒருவன் தான் வேலைசெய்து சம்பாதித்து உண்பதே சரியான உணவாகும்.

38. மருந்தே யாயினும் விருந்தோ டுண்.

ப-ரை. மருந்தே ஆயினும்—(உண்ணப்படுவது அரிய) தேவாமிர்தமே யானாலும், விருந்தோடு—வந்த விருந்தாளிகளோடு கூடி, உண்—நீ சாப்பிடு.

கரு. தேவாமிர்த மானாலும் விருந்தாளிகளோடு புசி.

39. மாரி யல்லது காரிய மில்லை.

ப-ரை. மாரி அல்லது—மழையினால் அல்லாமல், காரியம்—யாதொரு காரியமும், இல்லை—(ஒருவருக்கும் நடப்பது) இல்லை.

கரு. எல்லாக் காரியமும் மழையினால்தான் நடக்க வேண்டியது.

40. மின்னுக் கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை.

ப-ரை. மின்னுக்கு எல்லாம்—(வானத்திலே காணும்) மின்னலுக்கு எல்லாம், பின்னுக்கு மழை—(அப்பொழுது மழை உண்டாகா விட்டாலும்) பின்னே மழை உண்டாகும்.

கரு. மின்னுவ தெல்லாம் பின்னே மழை பெய்வதற்கு அடையாளமாகும்.

41. முற்பகல் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்.

ப-ரை. முற்பகல்—ஒரு பகலின் முன்பாகத்தில், செய்யின்—(பிறருக்குத் தீங்கு) செய்தால், பிற்பகல்—அதன் பின்பாகத்தில், விளையும்—(செய்தவனுக்கு அத்தீங்கு தானே) உண்டாகும்.

கரு. பிறருக்குத் தீங்கு செய்தால், அத்தீங்கு தனக்கும் பிறகு உண்டாகும்.

42 மூத்தோர் சொன்ன வார்த்தை யமிர்தம்.

ப—ரை. மூத்தோர்—(கல்வி அறிவினாலே) முதிர்ந்தவர், சொன்ன—சொல்லிய, வார்த்தை—வார்த்தையானது, அமிர்தம்—தேவாமிர்தத்திற்குச் சமமாகும்.

கரு. பெரியோர்களது வார்த்தைப்படி செய்.

43. மேழிச் செல்வம் கோழை படாது.

ப—ரை. மேழி—கலப்பை (பிடித்து உழுது பயிர் செய்வதால் உண்டாகிற) செல்வம்—செல்வமானது, கோழைபடாது—ஒருக்காலும் குறைவு அடையாது.

கரு. உழுது பயிர் செய்வதால் உண்டாகும் செல்வம் ஒரு போதும் குறைவுபடாது.

44. வளவ னாயினு மளவறிந் தழித் துண்.

ப—ரை. வளவன் ஆயினும்—(செல்வத்தில் நீ) சோழராஜனுக்குச் சமன் ஆனாலும், அளவு—(தன் பொருளின்) அளவை, அறிந்து—தெரிந்து, அழித்து—செலவழித்து, உண்—அனுபவி.

கரு. வரவு அறிந்து செலவு செய்.

45. வானஞ் சுருங்கிற் றானஞ் சுருங்கும்.

ப—ரை. வானம்—மழையானது, சுருங்கின்—குறையுமாயின், தானம்—தருமமும், சுருங்கும்—குறைவுபடும்.

கரு. மழை குறைந்தால் தருமம் செய்வதும் குறையும்.

46. ஊக்க முடைமை யாக்கத்திற் கழகு.

ப—ரை. ஊக்கம்—மனந் தளராமையை, உடைமை—(ஒருவன்) உடையவனாதல், ஆக்கத்திற்கு—(அவன்) செல்வத்திற்கு, அழகு—அழகாகும்.

கரு. செய்யுந் தொழிலில் மனந் தளராதிருத்தல் செல்வத்திற்கு அழகாம்.

47. வெள்ளைக் கில்லை கள்ளச் சிந்தை.

ப—ரை. வெள்ளைக்கு—களங்கமில்லாத சுத்தமான மனமுடைய வனிடத்தில், கள்ளம்—வஞ்சனை பொருந்திய, சிந்தை-நினைப்பானது இல்லை— இல்லை.

கரு. சுத்த மன முடையவனிடத்தில் வஞ்சக நினைப்பில்லை.

48. ஒத்த விடத்து நித்திரை கொள்.

ப—ரை. ஒத்த இடத்து—(மேடு பள்ளம் இல்லாத) சமமான இடத்திலே, நித்திரைகொள்—படுத்துத் தூங்கு

கரு. சமமான இடத்திலே படுத்து நீ நித்திரை செய்.

49. ஓதாதார்க் கில்லை யுணர்வொடு வொழுக்கம்.

ப—ரை. ஓதாதார்க்கு—படியாதவருக்கு, உணர்வொடு—நல்ல அறிவுடனே, ஒழுக்கம்—நல்லநடையும், இல்லை-(உண்டாதல்)இல்லை.

கரு. நல்ல நூல்களைப் படியாதவர்க்கு நல்ல அறிவும், ஒழுக்கமும் உண்டாவதில்லை.

குழந்தைப் பாட்டுகள்.

ஆவணக்காப்பக ... 600 008
149289
TB
O311(43)
N31

வண்டிப் பாட்டு.

வண்டியாவது வண்டி
வடக்கே போகிற வண்டி
வண்டிக்காரன் நொண்டி
வண்டி மாடு சண்டி.

எல்லாரும் ஏறும் வண்டி, மாட்டு வண்டி குதிரை வண்டி
என் குழந்தை ஏறும் வண்டி, சரியான மோட்டார் வண்டி.

எல்லாரும் கட்டும் வேட்டி, வெள்ளை வேட்டி சாய வேட்டி
என் குழந்தை கட்டும் வேட்டி, சரியான கதர் வேட்டி.

[குழந்தையை மடியில் உட்காரவைத்துக்கொண்டு அங்கும் இங்கும் அசைத்து ஆட்டுகையில் பாடுவது.]

ஆனை, ஆனை, அழகர் ஆனை
அழகரும் சொக்கரும் ஆடும் ஆனை
கட்டிக் கரும்பை முறிக்கும் ஆனை
காவேரித் தண்ணைக் கலக்கும் ஆனை
கலக்கிக் கலக்கிக் குடிக்கும் ஆனை
காதை ஆட்டும் கருத்த ஆனை
காலால் தரை மேல் நடக்கும் ஆனை
அசைந்து அசைந்து ஆடும் ஆனை
ஆடிப்பாடி மகிழும் எங்கள் ஆனை.

நிலாவோடு பேசுதல்.

நிலா! நிலா! எங்கே போகிறாய்?
மலையாங் குளத்துக்கு மண்ணெடுக்கப் போகிறேன்.
மண் என்னத்திற்கு? சுவர்வைக்க
சுவர் என்னத்திற்கு? வீடுகட்ட
வீடு என்னத்திற்கு? குழந்தைகள் வளர
குழந்தைகள் என்னத்திற்கு? ஓலைப்பாயிலே ஓடி விளையாட
ஈச்சம் பாயிலே இருந்து விளையாட
பிரப்பம் பாயிலே புரண்டு விளையாட
கோரைப் பாயிலே குதித்து விளையாட
தாழம் பாயிலே தவழ்ந்து விளையாட.

நாட்டுப் பாட்டுகள்.

நந்தனார்.

கண்ணி. இராகம், பியாகு. தாளம், ஆதி.

மார்கழி மாதந் திருவாதிரை நாள் வரப்போகுதையே
மனதைப் புண்ணாகப் பண்ணாமலொருதரம்
போய்வாவென்று சொல்லையே
கட்டையிருக்கையில் சிதம்பரம் போய் நான் காணவேணுமையே
கசடனுகிலு மாசைவிளையுதுன் காலுக்கு கும்பிடையே
காலில் நகமுளைத்த நாள்முதலாயுமக் கடிமைக் காரனையே
காலப் பாசத்தில் கட்டிக்கொடாமல் காப்பாற்றிடுமையே
உள்ளங்காலில் வெள்ளெலும்பாட ஓடி யுழைத்தேனையே
உண்டது முறங்கின தன்றியில்வேறே ஒன்றுங்காணிலையே.

குதம்பை சித்தர் பாடல்.

(1) வெண்காய முண்டு, மிளகுண்டு சுக்குண்டு
உண்காய மேதுக்கடி குதம்பாய்
உண்காய மேதுக்கடி

(2) மாங்காய்ப் பாலுண்டு மலைமேலிருப் போர்க்கு
தேங்காய்ப் பாலேதுக்கடி குதம்பாய்
தேங்காய்ப் பாலேதுக்கடி.

(3) பட்டணஞ் சுற்றிப் பகலே திரிவார்க்கு
முட்டாக் கேதுக்கடி குதம்பாய்
முட்டாக் கேதுக்கடி.

(4) தாவாரமில்லை தனக்கொரு வீடில்லை
தேவார மேதுக்கடி குதம்பாய்
தேவார மேதுக்கடி.

விவசாயப் பழமொழிகள்.

உழவின் சிறப்பு.

1. சீரைத் தேடின் ஏரைத்தேடு.
2. உழவின் மிகுந்த ஊதியம் இல்லை.
3. அழியாச் செல்வம் விளைவே யாகும்.
4. பயிரை இட்டு பாவத்தைத் தொலை.
5. ஏர் நடந்தால் பேர் நடக்கும்.
6. விவசாயமோ, ரசவாதமோ,
7. குடித்தனம் செழித்தால் துரைத்தனம் செழிக்கும்.
8. ஏரை இகழ்ந்தார் பேரை இகழ்ந்தார்.

மழை.

1. மின்னுக்கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை.
2. அந்தி செம்மானம் அழுதாலும் மழையில்லை.
3. அந்திமழை அழுதாலும் விடாது.
4. ஆடி அரை மழை.
5. ஆடித் தென்றல் நாடு நடுங்கும்.
6 அந்தி மழையும் ஔவையாரைப் பிடித்த பிணியும் விடாது.
7. சித்திரை மின்னவுமாகாது; மார்கழி இடிக்கவுமாகாது.
8. ஈசல் பறந்தால் மழை மாறும்.
9. ஈசான்ய மின்னலுக்கு எருதும் நடுங்கும்.

சுகாதாரப் பழமொழிகள்.

1. சுத்தமே சுகந்தரும்; அசுத்தமே நோய் தரும்.
2. ஆலும் வேலும் பல்லுக் குறுதி,
நாலு மிரண்டும் சொல்லுக் குறுதி.
3. பசித்த பின்பே புசி.
4. அளவுக்கு மிஞ்சினல் அமுதமும் நஞ்சு.
5. பாலோ டாயினும் காலமறிந் துண்.
6. நுண்மை நுகரேல்.
7. மீதூண் விரும்பேல்.
8. சனி நீராடு.
9. கந்தை ஆனாலும் கசக்கிக் கட்டு.
10. கூழ் ஆனாலும் குளித்துக் குடி.
11. நீராடும் போழ்தில் நெறிப்பட்டார் எஞ்ஞான்றும்
நீந்தார்; உமியார்; திளையார்; விளையாடார்;
காய்ந்த தெனினும் தலை யொழிந் தாடாரே
ஆய்ந்த அறிவி னவர்.

கடவுள் துதிப் பாக்கள்.

விநாயகர்.

திரு ஆக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும்—உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமுகத் தானைக்
காதலாற் கூப்புவார்தம் கை.

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
யிந்தின் இளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்று கின்றேனே.

சரஸ்வதி.

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் என்னம்மை—தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாளென் உள்ளத்தின் உள்ளே
இருப்பள் இங்கு வாரா திடர்.

படிக நிறமும் பவளச் செவ்வாயும்
கடிகமழ் பூந்தாமரை போற்கையும்—துடியிடையும்
அல்லும் பகலும் அனவரதமுந் துதித்தால்
கல்லுஞ் சொல்லாதோ கவி.

சுப்பிரமணியர்.

இசைந்த சூலம் கரிஉரி போர்வையும் எழில் நீறும்
இலங்கு நூலும் புலியதன் ஆடையும் மழுமானும்
அசைந்த தோடும் கிரமணி மாலையும் முடிமீதே
அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் மேவிய குருநாதா
உசந்த சூரன் கிளையுடன் வேரற முனிவோனே
உகந்த பாசம் கயிறொடு தூதுவர் நலியாதே
அசந்த போதென் துயர்கெட மாமயில் வரவேணும்
அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய பெருமாளே!

முடியா முதலே சரணஞ் சரணம்,
முருகா குமரா சரணஞ் சரணம்,
வடிவேல் அரசே சரணஞ் சரணம்,
மயிலூர் பவனே சரணஞ் சரணம்,
அடியார்க் கெளியாய் சரணஞ் சரணம்,
அரியாய் பெரியாய் சரணஞ் சரணம்,
கடியாக் கதியே சரணஞ் சரணம்,
கந்தா சரணஞ் சரணம்.

நடராஜர்.

இராகம், தன்யாசி. தாளம், ரூபகம்.

பல்லவி.

ஆடிய பாத மன்றாடிய பாதம்
ஆடிய பாதம் நின்றாடிய பாதம். (ஆ)

சரணங்கள்.

பாடிய வேதங்கள் தேடிய பாதம்
பக்திசெய் பத்தர்க்குத் தித்திக்கும் பாதம்
நாடிய மாதவர் தேடிய பாதம்
நாதாந்த நாட்டுக்கு நாயக பாதம். (ஆடிய)

தீராத வல்வினை தீர்க்கின்ற பாதம்
தெய்வங்க ளெல்லாந் தெரிசிக்கும் பாதம்
வாரா வரவாகி வந்தபொற் பாதம்
வஞ்ச மனத்தில் வசியாத பாதம். (ஆடிய)

நல்லவ ரெல்லாம் நயக்கின்ற பாதம்
நாதமுடிவில் நடிக்கின்ற பாதம்
வல்லவர் சொல்லெல்லாம் வல்லபொற் பாதம்
மந்திர யந்திர தந்திர பாதம். (ஆடிய)

பரமசிவன்,

நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி னீங்காதான் றாள் வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் றாள்வாழ்க
ஆகமமாகி நின் றண்ணிப்பான் றாள் வாழ்க
ஏகனநேக னிறைவனடி வாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க.

ஈசனடி போற்றி யெந்தையடி போற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்னனடி போற்றி,
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவனடி போற்றி.

—திருவாசகம்.

திருமால்.

அத்தனாகி யன்னையாகி யாளுமெம்பி ரானுமாய்
ஒத்தொவ்வாத பல்பிறப் பொழித்து நம்மை யாட்கொள்வான்
முத்தனார் முகுந்தனார் புகுந்து நம்முள் மேவினார்
எத்தினா விடர்க்கடல் கிடத்தியேழை நெஞ்சமே.

ஊனின்மேய வாவிநீ உறக்கமோ டுணர்ச்சிநீ
ஆனில் மேய வைந்துநீ அவற்றுணின்ற தூய்மைநீ
வானினோடு மண்ணுநீ வளங்கடற் பயனும்நீ
யானும்நீ யதன்றியெம் பிரானும்நீ யிராமனே.

கிறிஸ்து நாதர்.

(கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும்)

1. இல்லார்க்கும் எளியார்க்கும் ஏற்றநற் சகாயன்
இழிவான பர்விகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் நேயன்
சொல்லா தகத்தின் எண்ணம் தோன்றவைக்கும் தூயன்
சுடராய் விளங்கா நிற்கும் ஜோதிமயத் தேயன்.

2. மண்ணோரைக் காக்கவந்த மாண்புநிறை மூலன்
மனுவாகிப் பாவம்போக்கு மாசில்லாத சீலன்
எண்ணாரை எண்ணிநல மீயுமனு கூலன்
இன்னாள் வரையிலெனைக் காத்தமனு வேலன்.

அல்லா.

பல்லாயிரம் பல்லாயிரம் கோடி கோடியண்டங்கள்
எல்லாத் திசையிலு மோரெல்லை யில்லாவெளி வானிலே
நில்லாது சுழன்றோட நியமஞ் செய்தருள் நாயகன்
சொல்லாலு மனத்தாலுந் தொடரொணாத பெருஞ்சோதி!
(அல்லா, அல்லா, அல்லா!)

பொது.

ஒன்றென்றிரு, தெய்வ முண்டென்றிரு, உயர்செல்வமெல்லாம்
அன்றென்றிரு, பசித்தோர் முகம்பார், நல்லறமுநட்பும்
நன்றென்றிரு, நடுநீங்காமலே நமக்கிட்டபடி
என்றென்றிரு, மனமே! உனக்கே உபதேசமிதே.

—பட்டினத்தார்.

கைக்கோல்.

முனியதட்டும்; முள்தூக்கும்; முன்நீர் அளக்கும்,
கனிஉதிர்க்கும்; கௌவும் நாய் காக்கும் தனிவழிக்குப்
பத்திரமதாகும்; பயம்தீர்க்கும்; பாம்படிக்கும்
கைத்தலத்தில் தண்டிருந்தக் கால்.

—தனிப்பாடல்.

வண்டிக்காளை.

இட்டமுடன் முதலியார் வாங்கி வந்த
காளை தினம் இரு போர் தின்னும்,
சட்டமுடன் கொள்ளுண்ணும், புல்லுண்ணும்
அதைப் பண்டிதனிற் பூட்டக்
கிட்டவரின் முட்டவரும், தொட்டவர்மேல்
சாயும் கீழேவிழும்,
எட்டாட்கள் தூக்கிடினும்
தடிகொண்டு தாக்கிடினும் எழுந்திராதே.

தண்டலையார் சதகம்.

(1) நன்றிதரும் பிள்ளை யொன்று பெற்றாலும்,
குலமுழுதும் நன்மை உண்டாம்;
அன்றி யறிவில்லாத பிள்ளை யொரு
நூறு பெற்றும் ஆவது உண்டோ?
மன்றில்நடம் புரிவாரே! தண்டலையாரே!
சொன்னேன் வருடந்தோறும்
பன்றிபல ஈன்றுமென்ன? குன்சரமொன்று
ஈன்றதனாற் பயனுண்டாமே.

(2) காதிலே திருவேடம், கையிலே
செபமாலை; கழுத்தின் மார்பின்,
மீதிலே தாழ்வடங்கள், மனதிலே
கரவடமாம் வேடமாமோ?
வாதிலே அயன் தேடும் தண்டலை நீள்
நெறியாரே! மனிதர் காணும்
போதிலே மவுனம் இராப் போதிலே
உருத்திராக்கப் பூனை தானே.

பழையன கழிதல்.

1. வலிமை யற்ற தோளினாய் போ போ போ
மார்பிலே ஒடுங்கினாய் போ போ போ
பொலிவிலா முகத்தினாய் போ போ போ
பொறி யிழந்த விழியினாய் போ போ போ

149789

ஒலியிழந்த குரலினாய் போ போ போ
ஒளியிழந்த மேனியாய் போ போ போ
இலிபிடித்த நெஞ்சினாய் போ போ போ
கீழ்மை யென்றும் வேண்டுவாய் போ போ போ

2. ஜாதி நூறு சொல்லுவாய் போ போ போ
தருமமொன் றியற்றிலாய் போ போ போ
நீதி நூறு சொல்லுவாய் கா சொன்று
நீட்டினால் வணங்குவாய் போ போ போ
தீது செய்வ தஞ்சிலாய் நின் முன்னே
தீமை நிற்கிலோடுவாய் போ போ போ
சோதிமிக்க மணியிலே காலத்தால்
சூழ்ந்த மாசு போன்றனே போ போ போ.

இந்தியாவின் பெருமை.

இராகம், நாதநாமக்கிரியை. தாளம், ஆதி.

பல்லவி.

இந்தியாவின் பெருமை எடுத்துரைக்க
இங்கு விரிவ தருமை.

சரணங்கள்.

1. ஸத்திய வாக்கும் பக்தியின் நெறியும்
பேர்பெறும் புவியின் பொறையும் நேர்மையும்
தான தருமமும் தவித்தோர்க் குணவும்
வாய்மையும் தூய்மையும் மேன்மையும் பான்மையும்
தோய்ந்து விளங்கிட ஆய்ந்து துலங்கிடும் (இ)

2. செங்கோல் மன்னன் சிறப்புடன் ஓங்கிட
எங்கும் பிரஜைகள் இன்பமே தாங்கிட
பொங்கும் மங்களம் எங்கும் தேங்கிட
ஆங்கிலேய அரசாட்சியின் சிறப்பால்
ஓங்கும் ஜார்ஜ் மன்னன் ஆண்டுவருமிந்த. (இ)

விநோத விடுகதைகள்.

சொல்லலங்காரம்.

[காரணத்தோடு விடை எழுதுக]

1. தலையணையும் பாயுமா?
2. செங்கலும் ஓடுமா?
3 வெற்றிலையும் பாக்குமா?
4. கீற்றும் கழியுமா?
5. மாடமும் விளக்குமா?

---

1. இரண்டு மாமரம் உனக்கு யார்? [மாமா.]
2. கொடு கொடு என்று யாரை அழைச்சிருய்? [தாத்தா.]

விடுகதைகள்.

1. ஏணி மேலே கோணி
கோணி மேலே குன்று
குன்று மேலே புல்லு
புல்லு மேலே முட்டை
முட்டை மேலே குஞ்சு. —எவை?

[கால், உடம்பு, தலை,
மயிர், ஈரு, பேன்.]

2. சில தாமரைப் பூக்களில் அன்ன பக்ஷிகள் சில வந்து பூவிற்கு ஒன்ருக உட்கார்ந்தால் ஒருபக்ஷி மீதியாகிறது, பூவிற்கு இரண்டாக உட்கார்ந்தால் ஒரு பூ மீதியாகிறது. பூக்கள் எத்தனை? பக்ஷிகள் எத்தனை?

[பூக்கள் 3. பக்ஷிகள் 4.]

3. என் மாமனுக்கு ஒரே சகோதரி; அவளுக்கு ஒரே மகன்; அவன் எனக்கு என்ன உறவு?

பதிப்பாசிரியர்:

ஸ்ரீமான் S. சிவராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் B.A., L.T.,

தென்காசி ரேஞ்சு.

———()———

பாலர் செய்யுள் மலர் I. (2-வது [illegible]குப்பிற்கு) 0—1—0

(1) உலக நீதி (பதவுரை, க[illegible]துரையுடன்.) (2) குழந்தைப் பாட்டுகள், (3) சுகாதாரப் பழ[illegible]ழிகள், விவசாயப் பழமொழிகள், (4) கடவுள் துதிப் பாக்க[illegible] (5) தனிப் பாடல்கள், (6) விநோத விடுகதைகள்.

பாலர் செய்யுள் மலர் II-A. (2-[illegible]-வகுப்புகளுக்கு) 0—1—0

கொன்றை வேந்தன் (பதவு[illegible]கருத்துரையுடன்) முதலியன.

பாலர் செய்யுள் மலர் II. (3-வ[illegible]குப்பிற்கு) 0—1—3

(1) ஆத்தி சூடி (பதவுரை, [illegible]ரையுடன்.) (2) குழந்தைப் பாட்டுகள், நாட்டுப் பாட்டுகள், [illegible]) சுகாதாரப் பழமொழிகள், விவசாயப் பழமொழிகள், (4) [illegible]யப் பாட்டுகள், (5) கடவுள் துதிப் பாக்கள், (6) தனிப் பாட[illegible]ள், (7) விநோத விடுகதைகள்.

பாலர் செய்யுள் மலர் III. (4-வ[illegible] வகுப்பிற்கு) 0—1—6

(1) வெற்றி வேற்கை (பதவ[illegible], கருத்துரையுடன்), (2) அபிநயப் பாட்டுகள், (3) பழமொழி[illegible]ள், (4) கடவுள் துதிப் பாக்கள், (5) தனிப் பாடல்கள், (6) வி[illegible]த விடுகதைகள் முதலியன.

பாலர் செய்யுள் மலர் IV. (5-வது வகுப்பிற்கு) 0—2—0

(1) மூதுரை, (பதவுரை, கருத்துரையுடன்.) (2) பழமொழிகள், (3) கடவுள் துதிப் பாக்கள், (4) தனிப் பாடல்கள்.

V. S. வெங்கடராமன் கம்பெனி,
பப்ளிஷர்ஸ், கும்பகோணம்.

PRINTED AT THE SRI RAMANUJAM PRESS. TENKASI.